

14de JAARGANG, NR. 256
11 APRIL 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

4 JAZZ OP PAPIER

5 JAZZ OP DE PLAAT

Sander De Winne, Jon Lundbom,
 ICP, Sonny Rollins, Coal Harbour,
 Avishai Cohen e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Podium Trio, Louis!,
 Transition Festival e.a.

EN VERDER:

15 New York Calling (Roos Plaatsman)

17 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

21 Jazz in beeld (Joke Schot)

12,5 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 – 01 03 2016

JAZZNIEUWS:

**IBRAHIM MAALOUF 'ARTIST
 IN RESIDENCE' OP NORTH SEA**

Ibrahim Maalouf is de huisartiest tijdens het North Sea Jazz Festival 2016. Op 8 juli brengt de Frans-Libaneze trompettist muziek van zijn cd 'Kalthoum' en op 9 juli van 'Red & Black Light'. Op 10 juli treedt Maalouf aan met het Metropole Orkest geleid door Jules Buckley.

Het Metropole Orkest treedt ook op vrijdag op, dan met Snarky Puppy. Samen voeren zij muziek van 'Sylva' uit; het album dat recentelijk de Grammy Award voor 'best instrumental album' ontving.

Ibrahim Maalouf. (Foto: Denis Rouvre)

Andere recentelijk bekendgemaakte namen van de komende festivaleditie zijn Pharoah Sanders, Tineke Postma & Jasper van 't Hof, James Brandon Lewis, Arturo O'Farrill & Afro Latin Jazz Orchestra, Jazz Orchestra Of The Concertgebouw with Dr Lonnie Smith, Pieranunzi/Somsen/Ceccarelli, Fay Claassen & Peter Beets en Charles McPherson.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**HONDERDEN ONBEKENDE OPNAMEN
 ERROLL GARNER GERESTAUREERD**

Erroll Garner. (Foto: Erroll Garner Jazz Project)

Pianist Erroll Garner maakte niet alleen honderden platen, maar ook nog eens evenzoveel opnamen die nooit op plaat verschenen. Dat kwam aan het licht na een inventarisatie van zijn nalatenschap, die de afgelopen twee jaar plaatsvond. In opdracht van het Erroll Garner Jazz Project worden de opnamen, waarvan de oudste uit de jaren dertig komen, momenteel geremasterd en gedigitaliseerd.

Behalve geluidsopnamen liet Garner na zijn dood in 1977 foto's, documenten en kleding na. Zijn geïnventariseerde nalatenschap is overgedragen aan de Universiteit van Pittsburg. Naar aanleiding van de inventarisatie werd bovendien het Erroll Garner Jazz Project in de steigers gezet. De nog altijd doorlopende royalties van Garners klassieker 'Misty' vormen hiervoor de belangrijkste bron van inkomsten. Door zijn motto 'I like to play what people want to hear' kreeg zijn werk niet altijd bijval van de critici. Onverdiend vindt projectinitiator Susan Rosenberg. Haar initiatief is een poging 'to put him back into the canon of great jazz pianists of the 20th century and to support community-based jazz projects'. Van Erroll Garner verscheen eind jaren vijftig het album 'Concert By The Sea', dat een van de best verkopende jazzalbums ooit werd. Vorig jaar verscheen een reissue met beter geluid en elf niet eerder uitgebrachte stukken.

NIEUWS

Amerikaanse postzegel eert Sarah Vaughan

Sinds eind maart siert de beeltenis van zangeres Sarah Vaughan een postzegel van de US Postal Service. Vaughan is de vijfde jazzmusicus met een eigen Amerikaanse postzegel. Eerder viel die eer te beurt aan Billie Holiday (1994), Louis Armstrong (1995), Ella Fitzgerald (2007) en Miles Davis (2012). Tegelijkertijd met de postzegel kwam bij Resonance een album met niet eerder uitgebrachte live-opnamen van Vaughan uit. 'Live at Rosy's' is een dubbel-cd met opnamen die 31 mei 1978 in Rosy's jazz club in New Orleans door de publieke omroep NPR werden gemaakt. Vaughan trad op met Carl Schroeder op piano, Walter Booker op bas en Jimmy Cobb op drums.

Rabobank blijft hoofdsponsor van festival Amersfoort Jazz

Rabobank Amersfoort heeft de sponsorovereenkomst met Amersfoort Jazz verlengd. Het contract daartoe werd 17 maart in Kasteel Groeneveld getekend. Rabobank is al tien jaar hoofdsponsor van het gratis festival dat dit jaar van 27 tot en met 29 mei plaatsvindt.

Roy Hargrove zegt Europese tour af

Trompettist Roy Hargrove heeft zijn Europese tournee om medische redenen geannuleerd. Hij hoopt snel weer op de been te zijn. Door de annulering verviel onder meer zijn optreden op 27 maart in Rotterdam en 28 maart in Amsterdam.

Pat Metheny en John Scofield naar komend Gent Jazz Festival

Onder de nieuwe namen die eind maart voor het komende Gent Jazz Festival zijn aangekondigd bevinden zich het duo Pat Metheny & Ron Carter, het trio John Scofield/Brad Mehldau/Mark Guiliana en De Beren Gieren. Zij komen 8 juli naar Gent. Op zaterdag 9 juli concorderen Max Richter: from Sleep & The Blue Notebook en Matthew Halsall & The Gondwana Orchestra. Het festival vindt dit jaar voor de vijftiende maal plaats op de Bijlokesite in Gent.

PLATEN

ONBEKEND DUIJS JAREN ZESTIG ALBUM BILL EVANS TRIO UITGEBRACHT

Onder de titel 'Some Other Time: The Lost Session From The Black Forest' is bij Resonance een onbekend Duits album van pianist Bill Evans verschenen. Het werd in 1968 door het label MPS opgenomen, maar nooit eerder uitgebracht.

De producenten Hans Georg Brunner-Schwer en Joachim-Ernst Berendt namen het trio van Bill Evans indertijd mee naar een studio in het Zwarte Woud. Ze zouden spelen, opnemen en daarna wel zien of het mogelijk was om het album uit te brengen. Evans stond immers onder contract bij een andere platenmaatschappij. Nadat de plaat op 20 juni 1968 in Villingen werd opgenomen gebeurde er echter niet veel meer. De opnamen bleven in het archief liggen. Tijdens het evenement Jazzahead 2013 kwam Zev Feldman van Resonance Records het bestaan van het album ter ore. Hij besloot na een eerste beluistering tot een release. De sessie, met Bill Evans solo, maar ook samen met Eddie Gomez op bas en Jack DeJohnette op drums, verschijnt op twee cd's. Het is het enige studioalbum in deze bezetting van het trio. Ze maakten wel een live-album.

PODIA

BENJAMIN HERMAN BIJ HERSTART ROTTERDAMS JAZZCAFÉ DIZZY

Jazzcafé Dizzy heeft 30 maart de herstart gevierd met een sessie van saxofonist Benjamin Herman. Dizzy is de afgelopen twee maanden nieuw leven ingeblazen door Mustafa Cingöz van het Rotterdamse restaurant 'De Olivventuin'. Er zijn nu drie vaste muziekvonden. Medio september wordt het programma 2016-2017 gepresenteerd.

Cingöz krijgt hierbij hulp van programmeur Hanyo van Oosterom. Ook is een stichting opgericht met bestuursleden uit de cultuursector, de media, de politiek en de jazz. De komende maanden zal een beleidsplan worden gemaakt en worden fondsen geworven. Het nieuwe Dizzy staat 'een smeltkroes van muziek uit alle hoeken van de wereld' voor ogen. Het is de vierde keer in vijf jaar dat het café van eigenaar wisselt. Jazzcafé Dizzy opende in 1977 zijn deuren aan de 's Graven-dijkwal in Rotterdam. In juli 2011 werd het failliet verklaard, maar in januari 2012 volgde de heropening door Jules Deelder. Uitbater David Crouwel friste de zaak op, maar liet de aloude sfeer intact. In 2013 ging Dizzy andermaal failliet. Toen traden Melchers en Houppermans naar voren als bedrijfsvoerders. Onder hun leiding ging de zaak op 12 oktober 2013 weer open. In de herfst van 2015 ging de zaak weer in de verkoop.

Nieuw festival The Hague Jazz Days start bescheiden

"De fout van voorgangers was dat ze te snel van start gingen met grote namen." Dat zegt pianist en organisator Edgar van Asselt 23 maart over zijn nieuwe festival The Hague Jazz Days (bron: AD.nl): "Wij willen langzaam opbouwen met hulp van goede partijen." De eerste editie van het festival is op 30 april en 1 mei. Het moet een jaarlijks evenement worden als onderdeel van de International Jazz Day. Van Asselt hoopt dat Den Haag ooit het hoofdpodium van dat evenement mag oprichten (zie ook de volgende pagina). Tijdens de eerste editie treden Syrian Big Band en de vocalisten Ed Motta en Izaline Calister op.

NIEUWS

Jazz Werkplaats Den Bosch krijgt eenmalige subsidie

De Jazz Werkplaats Den Bosch krijgt een eenmalige subsidie van 5.000 euro van de gemeente Den Bosch. Daarmee kunnen de activiteiten Jazz Academy en Junior Jazz dit jaar nog doorgang vinden. Die werden begin dit jaar geschrapt, omdat de Jazz Werkplaats geen structurele subsidie meer zou krijgen. Op aandringen van meerdere partijen in de Bossche gemeenteraad is een beroep gedaan op de pot Incidentele Culturele Activiteiten. Ook in 2014 en 2015 kreeg de stichting eenmalige subsidies. De subsidie voor 2017 is nog onzeker.

Alle 'US Jazz at the Philharmonic'-opnamen Ella Fitzgerald op één cd

Alle Amerikaanse 'Jazz at the Philharmonic'-concertopnames van zangeres Ella Fitzgerald zijn voor het eerst op één album verschenen. Het betreft materiaal dat van 1949 tot 1954 werd opgenomen. Op de Verve-cd staan 22 geremasterde tracks met musici als pianist Hank Jones, gitarist Herb Ellis en bassist Ray Brown. Jazz at the Philharmonic werd in 1944 door Norman Granz op poten gezet.

OVERLEDEN

David Baker, 26 maart 2016 (84)

Speelde eerst trombone; wegens fysieke problemen ging hij daarna over op cello. Zijn grote verdiensten liggen echter op het gebied van het muziekonderwijs, waar hij een van de pioniers was. Schreef leerboeken, maakte solotranscripties en bekleedde langdurig een bestuursfunctie als voorzitter van de jazzafdeling van de Indiana University.

Hugo Strasser, 17 maart 2016 (93)

Duitse klarinetist in de stijl van Benny Goodman, speelde in de jaren veertig bij Freddie Brocksieper en Max Greger, richtte in 1954 een band op met muziek die zeer in trek was onder dansers en dansleraren.

George Robert, 14 maart 2016 (55)

Zwitserse altsaxofonist; opgeleid in Genève, Boston en New York. Veel Amerikaanse contacten, onder andere met Phil Woods. Eigen kwintet met trompettist Tom Harrell. Speelde begin jaren negentig met het Metropole Orkest.

Delle Haensch, 1 maart 2016 (89)

Duitse alt- en tenorsaxofonist, speelde na de oorlog in verscheidene Duitse orkesten: die van Hugo Strasser, Kurt Edelhagen, Max Greger, Erwin Lehn. Werkte na 1956 vooral voor radio, film en televisie en als producent.

jjm (vervolg op pagina 19)

PRESIDENT OBAMA GASTHEER VAN JAZZ DAY ALL-STAR GLOBAL CONCERT 2016

De Amerikaanse president Obama en zijn vrouw Michelle zijn 29 april gastheer van het 5de jaarlijkse International Jazz Day All-Star Global Concert. Dat vindt dit jaar in het Witte Huis in Washington plaats. Tijdens het concert treden onder anderen toetsenist Herbie Hancock, Trombone Shorty, zangeres Diana Krall, pianist Chick Corea, saxofonist Wayne Shorter en gitarist Pat Metheny op.

Verder spelen - en deze opsomming is niet uitputtend - trompettist Till Brönner, drummer Terri Lyne Carrington, zanger Kurt Elling, pianist Robert Glasper, bassist Lionel Loueke, bassist Christian McBride, gitarist John McLaughlin, zangeres Dianne Reeves en gitarist Lee Ritenour in het Witte Huis. Muzikaal leider van het concert is John Beasley. Washington, DC is op 30 april het wereldwijde hoofdpodium van de viering van de International Jazz Day, een initiatief van UNESCO.

OVERIG

JAZZMUSICI IN LONDEN EN PARIJS TREDEEN NOODGEDWONGEN GRATIS OP

Eerder dit jaar publiceerden wij over de slechte inkomenspositie van Duitse en Zwitserse jazzmusici. In Parijs en Londen is de situatie niet veel beter, blijktens een onderzoek van Charles Umney dat in het maartnummer van het Britse blad Human Relations werd gepubliceerd. Jazzmusici krijgen er slecht of helemaal niet betaald. Hun perspectieven zijn onvoorspelbaar en onzeker.

Universiteitsdocent Umney stelde vast dat musici steeds vaker wordt gevraagd om gratis op te treden. Immers, zo is dan het argument, de artiest kan door het optreden bekendheid genereren. Zelfs de organisatie van de Olympische Spelen in Londen weigerde musici te betalen. Ook ondervond Umney meerdere malen dat afspraken met musici na afloop niet werden nagekomen of dat musici gedwongen werden zelf de publiciteit te verzorgen. Volgens Umney is het noodzakelijk dat musici meer institutionele steun krijgen, bijvoorbeeld van de overheid of een vakorganisatie.

In Frankrijk krijgen kunstenaars een uitkering, al werkt dat wel zwart werken in de hand, zo is gebleken. In Groot-Brittannië heeft de British Musicians Union voor musici op een rij gezet wat wel en niet acceptabel is. Ook is er een campagne met als doel slecht betalende organisatoren aan de schandpaal te nagelen. Het fundamentele probleem is volgens Umley echter de zwakke arbeidsmarktpositie van musici. Ze werken voor veel verschillende concertorganisatoren en vaak met steeds wisselend musici. Dit maakt het lastig om een vuist te maken. Ook is het eisen van een bepaalde gage lastig als andere musici om redenen van het opbouwen van een netwerk, reclame of gewoon de lol om te spelen, dat gratis doen.

Volgens Charles Umley moet het niet langer als gewoon worden beschouwd dat muziek gratis wordt gespeeld. Er zou een soort 'fair trade'-keurmerk moeten komen voor podia waar musici een normale vergoeding voor hun optreden krijgen. Een keurmerk dat het podium een zekere status zou geven. Maar het belangrijkste vindt de onderzoeker dat musici wat assertiever worden als het om gages voor optredens gaat.

(Bron: 'The labour market for jazz musicians in Paris and London: Formal regulation and informal norms', Charles Umney).

JAZZ OP PAPIER

Tieka Bierdrager. Mahogany Hall 50

Edam: in eigen beheer uitgegeven, 2016.
100 pag. ill. 20 x 20 cm.
Geen ISBN.
Prijs: 20 euro.

Voor niet-Edammers is het boek te bestellen door overmaking van 20 euro op de bankrekening van de club: IBAN NL 12 RBRB 0917 647947 t.n.v. jazzclub Mahogany Hall. Vermeld uw adres, en u krijgt het boek thuisgestuurd.

VLOT GESCHREVEN GESCHIEDENIS VAN EEN HALVE EEUW JAZZCLUB MAGONY HALL

Een Nederlandse jazzclub die het vijftig jaar volhoudt, dat mag wel in de krant. Bij het Edamse podium Mahogany Hall is dat laatste zeker al gebeurd – sterker nog: er is zelfs een boek verschenen. Het bestuur van de jubilerende organisatie benaderde schrijfster Tieka Bierdrager voor het schrijven van een compacte kroniek van vijftig jaar lief en leed in de jazz aan het IJsselmeer. De opzet van het boek is even helder als de fraaie illustraties van Agnes Loonstra: informatieve hoofdstukken over de geschiedenis, de locatie, de muzikanten, de mensen achter de club, maar ook over de workshops, de bijzondere fototentoonstellingen en uiteraard ook over de toekomst. Want hoe moet het verder, gezien de toenemende vergrijzing van zowel publiek als vrijwilligers?

Het verhaal van Mahogany Hall begint als een spannend jongensboek, wanneer een paar jeugdige jazzliefhebbers in Edam zich eind jaren vijftig een 'onbewoonbaar verklaard' huisje toe-eigent en daar de West River Club start. Er worden plaatjes gedraaid en er wordt fanatiek gedanst. In 1958 is het uit met de pret, want het pand wordt gesloopt en de club lijkt ter ziele. Zeven jaar later komen de vrienden echter weer bij elkaar, en het heilig vuur is nog allerminst gedoofd. In januari 1966 organiseren ze een eerste avond onder de naam Mahogany Hall, en in 1970 wordt het Strandbadpaviljoen in de kaasstad betrokken. Het is anno 2016 nog steeds het trotse honk van de jazzclub. En na vijftig jaar staat een aantal van de pioniers nog steeds aan het roer van de organisatie, zoals secretaris en programmeur Koos Roskam, voor velen Mr. Mahogany Hall.

In de halve eeuw hebben zo'n beetje alle Nederlandse jazzmuzikanten van naam en faam op het Edamse podium gestaan. Sommigen van de meest frequente gasten, zoals pianist Rein de Graaf en de drummers Han Bennink en John Engels, komen in het boek even hun lof zingen over de sfeer van de club. Verder wordt het verhaal vooral verteld door de bestuursleden en vrijwilligers, die onmisbaar zijn voor het voortbestaan van een jazzpodium. Ze lardereren hun verslag met sappige anekdotes, over de eigenaardigheden van de muzikale gasten (van Archie Shepp tot Rita Reys) en het onberekenbare weer dat de IJsselmeerdijk hartje winter soms vrijwel onbegaanbaar maakt.

In korte hoofdstukken worden de diverse stijlen neergezet die Mahogany Hall in de programmering aan bod heeft laten komen. In het begin was er zelfs nog oude stijl, maar dat bleek na verloop van tijd niet meer zo bij de rest te passen. Wel is er nog steeds aandacht voor blues, bop, hardbop, maar ook voor freejazz, wereldmuziek en uitstapjes die tegen de randen van de jazz aan leunen. De korte omschrijvingen van de stijlen zijn niet de sterkste punten van het boek. Hier merk je dat Tieka Bierdrager geen deskundige is. Een zin als 'Instrumenten als piano en gitaar in een begeleidende rol worden niet vaak gebruikt in de freejazz' (pag. 70) klinkt me toch wat merkwaardig in de oren. En verder zijn er nog wel meer kleine uitglijders, zoals de opmerking dat Michiel de Ruyter in 1977 de Wessel Ilcken Prijs toegekend kreeg (pag. 79). We zullen het voor lief nemen, want het boek pretendeert geen inleiding op de jazzgeschiedenis te zijn, maar een portret van een podium. En dat laatste is zeer zeker gelukt. Door de vlotte pen van Tieka Bierdrager leest het lekker weg en het geeft je hetzelfde behaaglijke gevoel dat de club al vijftig jaar lang uitstraalt.

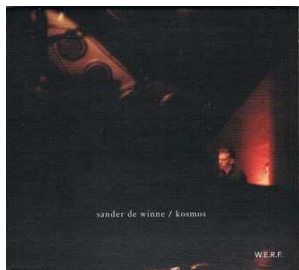
Herman te Loo

JAZZ OP DE PLAAT

SANDER DE WINNE

Kosmos

W.E.R.F. Records

Bezetting:

Sander De Winne (voc, comp),
Steven Delannoye (ts, bkl),
Bram De Looze (p, el-p),
Lennart Heyndels (b),
Lionel Beuvs (d)
+ IKI: Mia Marlen Berg, Kamilla Kovacs,
Anna Mose, Johanna Sulkunen, Guro
Tveitnes, Anna Maria Björnsdottir (voc).

Hier zijn tracks van de cd te horen:

<http://bit.ly/1N6kQnB>

COAL HARBOUR

Crossing The Canal

Eigen beheer

Bezetting:

Tom Ridderbeekx (tp),
Yoran Aarssen (sax),
Sam thomas (tb),
Ephraim Feves, Esther Wüstenhoff (vi),
Yanna Peter (av),
Thomas van Geelen (c),
Robert Koemans (p),
Tomek van Leeuwen (b),
Willem Romers (d).

Bekijk deze formatie live:

<http://bit.ly/228V3Cb>

We hebben er bijna 25 jaar en 135 cd's op moeten wachten, maar het Brugse label W.E.R.F. komt nu toch met een vocaal album. 'Kosmos' is het debuut van zanger Sander De Winne, maar het is geenszins een plaat van een zanger die zich opzichtig in de kijker speelt, zoals je dat zou verwachten bij zo'n eerstelling. De jonge Vlaming is een teamspeler die een uitgelezen kwintet om zich heen heeft verzameld met louter toppers. Saxofonist Steven Delannoye, pianist Bram De Looze, bassist Lennart Heyndels en drummer Lionel Beuvs behoren tot het beste wat Vlaanderen aan (jong) jazztalent te bieden heeft. Daarnaast heeft De Winne ook nog de zes dames van het Deense vocale sextet IKI bereid gevonden om zijn debuut luister bij te zetten. Dat begint al met de opening, het minimalistische 'Alma's teddybear': een lichtvoetig, speels stukje koorzang waarbij De Winne opgaat in het totaalgeluid. Ook in de suite 'Once I was a bird' doen de Scandinavische vocalisten van zich horen. In 'part 1' vormt het zevental een improviserende basis voor een melancholieke saxofoonsolo van Delannoye, terwijl 'part 3' Afrikaanse trekken vertoont. Dat De Winne ook goede liedjes kan schrijven, is te horen in 'Be aware', waarin zijn lichte bariton zich het best solo laat beoordelen. Qua timbre doet hij hier denken aan Wouter Hamel, maar dan zonder de poppy gemakzucht. 'Ballade perdue' en 'part 2' van 'Once I was a bird' hebben eveneens songstructuren, maar wat ook daarin overheerst is de subtiele muzikaliteit en niet het ego van de bandleider/componist.

In het kader van de Jazzlab Series toert De Winne in de maand april door België: <http://www.jazzlabseries.be/>

Herman te Loo

Eind jaren vijftig zocht Gunther Schuller al naar de synthese tussen klassiek en jazz. Vele groepen droegen sindsdien hun steentje bij, hier in Nederland bijvoorbeeld de Eef van Breen Group en het Clazz Music Ensemble. Uitgaand van klassieke thema's, stukken die uit de jazz afkomstig zijn of composities die nieuw gemaakt zijn, met invloeden uit beide 'kampen'. De uitkomst is heel verschillend. Op de EP 'Crossing The Canal' gaat het sextet Coal Harbour in vier nummers met een strijkkwartet op verkenning. U kent de combinatie wellicht van een optreden vorig jaar tijdens het Grachtenfestival in Amsterdam. Op het eerste gehoor zijn de composities van Robert Koemans, de pianist van het jazzsextet, vooral klassiek georiënteerd en neigt een bewerking van Claude Debussy's 'Prelude VII' meer naar jazz. Maar bij nader inzien is de muziek toch echt een mix van klassiek en jazz. Neem nou de eigen compositie 'Navis'. Waar het sextet het voortouw heeft, overheersen jazzinvloeden in klank en uitvoering, maar als het strijkkwartet door de blazers wordt begeleid, strijden klassieke kenmerken om de aandacht. Het samenspel levert dan de spanningsboog op. Pianist Koemans gaat daar in mee, maar ontsnapt toch aan het klassieke keurslijf en breekt uit naar een meer vrije speelwijze, waar de blazers op inspringen: spanning komt uit de syncopen. Debussy's 'La Mer' is gearrangeerd voor het sextet plus strijkkwartet. Hier wordt eerst het thema uitgewerkt, waarin het tentet nauwkeurig samenwerkt. Pas verderop wordt in de solo's vrijer met het materiaal omgegaan. Het sextet nam het initiatief voor de samenwerking. Behoudens misschien de slagwerker, kunnen de zes jazzmusici hun ei behoorlijk kwijt. Niettemin overheerst het klassieke klankidoom. **Hessel Fluitman**

AVISHAI COHEN Into The Silence ECM

Bezetting:

Avishai Cohen (tp),
Yonathan Avishai (p),
Bill McHenry (ts),
Eric Reevis (b),
Nasheet Waits (d).

JAZZ OP DE PLAAT

De overstap naar een ander platenlabel heeft forse invloed gehad op de muziek van trompettist Avishai Cohen. Door zijn aandeel in het kwartet van saxofonist Mark Turner (live én op de cd 'Lathe of heaven') viel hij op bij ECM-platenbaas Manfred Eicher. De transitie is nu gemaakt en de verschillen zijn opvallend. Op zijn vorige label (Anzic) was Cohen progressiever en expressiever. Hij zette tenslotte zelf de koers uit. Op ECM is het allemaal wat meer ingetogen. Op zijn vorige cd's staat de trompettist afgebeeld met tatoeages en een sigaretje, voorop 'Into the silence' prijkt de gebruikelijke niets voorstellende foto. Maar wat een mooie plaat is dit! Weliswaar met een droevige aanleiding. Cohens vader is in november 2014 overleden en hij wordt met dit album op waardige wijze geëerd. Dat is mede een oorzaak van de ingetogen sfeer. Cohen heeft een prachtig geluid en vooral met demper doet hij denken aan Miles Davis, maar dan meer sophisticated. Toch kan hij ook fors uithalen met krachtige hoge noten, waarbij allerlei emoties voorbijstormen zoals in 'Dream like a child'.

Pianist Yonathan Avishai werkt al meer dan tien jaar samen met de trompettist. Nasheet Waits drumt ook op de cd's van Cohens trio Triveni. Bassist Eric Reevis heeft zich stevig in de kijker gespeeld in de band van Branford Marsalis. Op een paar stukken doet saxofonist Bill McHenry mee. Zijn stijl past perfect bij die van Avishai Cohen en ze vullen elkaar strak aan. De band werkt heel gesmeerd samen. De cd is opgenomen in Zuid-Frankrijk waar hij in drie dagen ook gemixt en gemasterd werd. Erg sterk is het kleine, tweetonige figuurtje waarmee het album begint én eindigt. Het draagt de passende titel: 'Life and death'. Cohen sloeg een willekeurige toets aan op de vleugel van zijn ouders, kort na het overlijden van zijn vader. Dat was de basis. Aan het eind van de cd speelt Yonathan Avishai het ontroerend op de vleugel, solo. Een meesterwerk.

Peter J. Korten

Bekijk hier een video over de cd:

https://www.youtube.com/watch?v=f8GrFv_ttds

SHOOT THE MOON Saints & Fools Tiger Moon Records

Bezetting:

Winnie Brückner (voc),
Almut Schlichting (as),
Tobias Dettbarn (bkl),
Sven Hinse (b),
Philipp Bernhardt (d).

Voor de muziek van haar groep Shoot the Moon put de jonge Duitse saxofoniste en componiste Almut Schlichting uit Europese volksmuziek en muziek uit de middeleeuwen en de Renaissance. Dat leidt op het debuutalbum van de groep, 'Saints & Fools', tot vriendelijke, speelse resultaten. Zangeres Winnie Brückner heeft een lichte, onopgesmukte sopraan die perfect past bij de stijl.

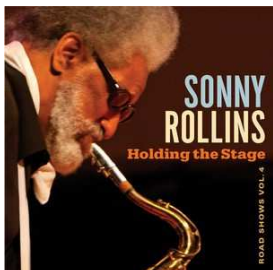
‘ **De muziek trekt je als luisteraar naar binnen** ’

De afwezigheid van een akkoordinstrument geeft Shoot the Moon een open klank, waarbij de altsax van de leidster en de basklarinet van Tobias Dettbarn lichtvoetig om elkaar heen dansen. Maar soms trekt Dettbarn ook op met bassist Sven Hinse in de ondersteuning van de melodelijn. De muziek trekt je als luisteraar naar binnen, niet door spectaculaire muzikale wervelingen of opzweepende tempo's, maar op een onnadrukkelijke manier, met melodieën die klinken alsof ze al jaren in je geheugen hadden gezeten. Liefhebbers van het recente werk van Kristina Fuchs zullen zich zeker thuis voelen bij de jonge Duitsers.

Herman te Loo

Op de site van het label zijn fragmenten van het album te beluisteren: <http://bit.ly/1RBTBGY>

SONNY ROLLINS
Holding The Stage
Road Shows Vol. 4
OKeh/Doxy

Bezetting:

Sonny Rollins (ts),
 Clifton Anderson (tb),
 Stephen Scott of Mark Soskin (p),
 Peter Bernstein, Bobby Broom
 of Saul Rubin (g),
 Bob Cranshaw of Jerome Harris (b),
 Al Forster, Jerome Jennings, Victor Lewis,
 Harold Summey jr, Kobie Watkins
 of Perry Wilson (d),
 Kimati Dinizulu, Sammy Figueron of
 Victor See Yuen (perc).

Bekijk hier een video over de cd:
<https://vimeo.com/154489250>

SANNAVAN
Swing Swift
Eigen beheer

Bezetting:

Sanna van Vliet (voc, p),
 Ed Verhoef (ac. & el.g),
 Marius Beets (b, ac.basg, voc),
 Marcel Serierse (d),
 + Rik Mol (tp),
 Tineke Postma (as).

Bekijk en beluister een cd-track:
<http://bit.ly/1RZTRq2>

JAZZ OP DE PLAAT

Zo, nummer vier van de cd-serie 'Road Shows' van saxofonist Sonny Rollins is uit. Hoe lang houdt deze 'oldtimer' het nog vol om uit zijn voorraad live-opnamen het mooiste werk te selecteren en op cd uit te brengen? Hij is ondertussen 85 jaar en heeft de afgelopen tijd lichamelijke problemen die ook invloed hadden op zijn geestelijke gesteldheid. Niettemin wil hij dit jaar weer de studio in om een cd te maken. De verrassende muziek op 'Holding The Stage' dateert uit de jaren 1979 – 2012, toen hij stopte met concerten. Onder meer bevat de cd een half uur nieuwe muziek van het beroemde 9/11-concert dat Rollins op 15 september 2001 in Boston gaf. Drie van de stukken uit dit concert zijn als een medley aan het eind van deze cd gezet. Een solostuk van Rollins, geflankeerd door 'Sweet Leilani' en 'Don't stop the carnival'. De andere zes stukken op de cd vormen een samengesteld concert met stukken uit 33 jaar concertpraktijk. De cd opent met vijf minuten 'In a Sentimental Mood' van een Londens concert in november 2007. Het is jazz zoals jazz hoort te zijn: avontuurlijk, toegankelijk en swingend. Rollins weet steeds weer terug te komen bij het thema om dan verder te gaan met het uitbenen van een ander motiefje uit de compositie. Rollins op zijn best. In 'Keep hold of yourself (Parijs, 1996)' gaat hij weer meteen fors van acquit. Daarvoor heeft Rollins een krap twee minuten durend intiem duet met gitaar uit Praag 2012 gezet, vandaar dat het 'Keep...' er goed in hakt. In 'Disco Monk' (Pori, Finland, 1979) probeert Rollins Monk met disco te versmelten. Zelf speelt hij strak, terwijl pianist Stephen Scott in een trager tempo Monk in gedachten houdt. Het blijft hoe dan ook een stevig Rollins nummer. 'Road Show 4' misstaat niet in de reeks.

Hessel Fluitman (zie ook pagina 20 van deze Jazzflits)

De vierde cd van vocaliste-pianiste Sanna van Vliet wordt trots gepresenteerd als het debuut van Sannavan. Voor 'Swing Shift' riep Van Vliet de hulp in van bassist Marius Beets, gitarist Ed Verhoef en de stevig drummende slagwerker Marcel Serierse. Saxofoniste Tineke Postma en trompettist Rik Mol begeleiden en soleren op twee stukken. De songs op de cd zijn weggeplukt bij The Beatles, Stevie Wonder en de Amerikaanse singer-songwriter Michael Franks, en uit het American Song Book. Ook komt 'Still got the blues' van Gary Moore voorbij.

Marius Beets arrangeerde het openingsnummer, 'Eleanor Rigby': een strak herhalend motiefje in de piano, waar de zang niet echt steun aan heeft. Maar het swingt! Van Vliets tekstbehandeling maakt een heel andere song van het Beatlesnummer, maar nog steeds heel herkenbaar. Ed Verhoef versterkt het motiefje en speelt een mooi lopende solo, met dat herhalende motiefje als uitgangspunt. Slechts heel in de verte volgt hij de melodie. Het werk van Michael Franks ken ik niet. Daardoor kan ik zijn 'Eggplant' en 'Sunday morning here with You' blanco beluisteren. Plezier bij de ene en intimiteit bij de andere song. Mooi gebracht, zo stel ik vast. Tineke Postma en Rik Mol geven twee standards 'bite': 'You and the night and the music' en 'All or nothing at all'. Ze spelen lekkere achtergrondjes en bondige solo's. De meest aparte opname is de Stevie Wonder-song 'If it's magic' op een Portugese tekst van Lilian Vieira. De pianiste fluit als 'good old Toots' mee met haar pianosolo en Marius Beets scat mee met zijn bassolo. Een toegankelijke, swingende plaat waarop Sanna van Vliet de songs naar haar hand en stem zet.

Hessel Fluitman

**JON LUNDBOM
AND BIG FIVE CHORD
Make The Magic Happen
Hot Cup Records**

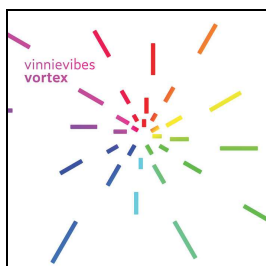

**JON LUNDBOM
AND BIG FIVE CHORD
Bring Their 'A' Game
Hot Cup Records**

Bezetting:

Jon Irabagon (as),
Balto Exclamationpoint
(ts, prepared ts, balto s),
Jon Lundbom (g),
Moppa Elliott (b),
Dan Monaghan (d).

**VINNIEVIBES
Vortex
Vinnievibes**

Bezetting:

Floris van der Vlucht (saxen),
Vincent Houdijk (vib, Malletkat),
Aron Raams (g), Sven Happel (b),
Haye Jellema (d) + Teus Nobel (flh, tp),
Rogier Telderman (p).

JAZZ OP DE PLAAT

De digitale wereld heeft ook zijn intrede gedaan in de discografie van gitarist Jon Lundbom. 'Make the Magic Happen' en 'Bring Their 'A' Game' zijn de eerste twee ep's in een serie van vier, die als downloads te bestellen zijn. Aan het eind van het release-schema (in september van dit jaar) is het complete pakket weer wel als box met vier fysieke ep's te bestellen. Lundboms groep The Big Five Chord is in de loop van dertien jaar flink op elkaar ingespeeld, en doet ook in segmenten van zich spreken. Zo maken saxofonist Jon Irabagon en bassist Moppa Elliott deel uit van Mostly Other People Do The Killing en schitteren de leider en saxofonist Bryan Murray (alias Balto Exclamationpoint) in de gestoorde avant-countryband Bryan and the Haggards. Murray is qua geluid sowieso een opvallende verschijning in de band. Op zijn 'balto saxophone' (een altsaxofoon met een baritonmondstuk en een plastic riet en 'het geluid van een gans die wordt gewurgd', aldus de uitvinder) en zijn 'thunder tube' (een slang met een springveer erin en een drumvel aan het uiteinde, die in de beker van zijn tenorsax gaat) produceert hij klanken waar zelfs Roland Kirk niet van zou durven dromen. In Ornette Colemans 'Law years' (op 'Make the Magic Happen') dendert het instrument na de bassolo van Elliott het nummer binnen. Murray stopt er overigens veel meer in dan puur effectbejag. Dat geldt ook voor de bijdrage van zijn collega Jon Irabagon, die in 'Worth' (op 'Bring Their 'A' Game') een geslaagde poging doet om Johnny Hodges te out-Hodgesen. Met een ongelooflijk überglissando vliegt hij naar allerlei 'extended techniques' toe, om ten slotte met pure lyriek de Ellington-altist een postuum eerbetoon te doen toekomen. Een ware tour de force, die muzikaal zeer veel hout snijdt. Lundbom drukt zelf als componist en als solist zijn stempel nog meer op de twee ep's dan op zijn vorige album, 'Jeremiah'. Daarbij laat hij zowel zijn lyrische kant spreken als zijn ruige rock-attitude.

Op de site van Jon Lundbom zijn de digitale ep's en de uiteindelijke fysieke box te bestellen: <http://www.jonlundbom.com>

Herman te Loo

Bekijk de groep live in 2009: <http://bit.ly/1RTQf0S>

'Vortex' is de tweede cd van vibrafonist Vincent Houdijk en zijn Vinnievibes. Zijn eerste was opgedragen aan en vol van zijn overleden broer. Dat mag bij een eerbewijs. Deze tweede is opgedragen aan en genoemd naar een spirituele organisatie: VortexHealing. Die propageert 'een manier van werken met energie en bewustzijn, gericht op spiritueel ontwaken'. Dat is aan mij niet zo besteed. Maar het gaat natuurlijk om de cd. Die nam Houdijk in Paradox in Tilburg op, voor een enthousiast publiek. De vibrafonist is een open persoon, die zijn hart op de tong draagt. In zijn composities hoor je terug waar hij enthousiast over is. 'Grounding', de titel van het openingsnummer, verwijst naar het idee dat je met beide benen op de grond moet staan. Het stuk is dan ook stevig en 'down to earth'. 'Kerrara' gaat over het volgens Vincent Houdijk mooiste plekje in Schotland. Aan het stuk te oordelen klopt dat. Net zoals zijn vertaling in klank van 'Morskies oko', het oog van God. Het is een van de mooiste meren ter wereld, op 1.400 meter hoogte in de Poolse bergen ten zuiden van Krakau, tegen de Slowaakse grens. Alleen bereikbaar door een lange bergwandeling. Floris van der Vlucht is hier als een John Coltrane op zijn sopraan aan het psalmodiëren.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLAAT

Aron Raams tovert in deze compositie een weldadige klankenreeks uit zijn gitaar. De interpretatie van Houdijk op vibrafoon rolt voortdurend voort. Hij wordt daarbij voorbeeldig begeleid door vooral drummer Haye Jellema. Het geheel is romantisch te noemen. In 'Moje kochanie' (Pools voor 'mijn liefje') hoor je eerst onzekerheid. De piano van gastsolist Rogier Telderman en de sopraansax van Floris van der Vlugt verbeelden die voorbeeldig. Dan groeit de geliefde muzikaal uit tot een persoon die weet wat hij/zij wil. Trompettist Teus Nobel en Rogier Telderman krijgen hierin een hoofdrol toebedeeld. In een enkel nummer, onder andere het titelnummer van de cd, bespeelt Vincent Houdijk de Malletkat, een elektronische en futuristische ogende vibrafoon. Wat je in eerste instantie als een vervormde gitaar interpreteert, is dus de Malletkat. Eigenlijk is het een soort synthesizer, aangedreven door een vibrafoon. Het slotstuk 'Joosje' is echt een opwindend slotnummer, dat tevens de gemoederen tot rust brengt. Een geslaagd werkstuk.

Hessel Fluitman

Vinnievibes live in 'Joosje':

<https://www.youtube.com/watch?v=E-EV5tsPMnE>

ICP ORCHESTRA Restless In Pieces ICP

Bezetting:

Thomas Heberer (cnt, tp),
Wolter Wierbos (tb),
Michael Moore (as, kl), Ab Baars (ts, kl),
Tobias Delius (ts, kl), Mary Oliver (v, av),
Tristan Honsinger (c, voc),
Guus Janssen (p, o), Ernst Glerum (b),
Han Bennink (d)
+ Mattijs van der Woerd (voc).

Het ICP Orchestra gaat dus door. Hoewel medeoprichter en pianist Misha Mengelberg niet meer aanwezig kan zijn, hebben de overgebleven bandleiden besloten dat het orkest daarmee niet stopt. Waar op de vorige cd ('East of the Sun') voor pianist Guus Janssen nog een gastrol was weggelegd, is hij nu vast aan het ensemble verbonden. Het nieuwe album, 'Restless in Pieces', kent wel weer een nieuwe gast. Zanger Mattijs van der Woerd speelt een belangrijke rol in de uitvoering van Mengelbergs opera 'Koeien' (nu op tournee door Nederland) en levert ook hier vocale bijdragen. Zijn klassiek geschoolde bariton leent zich uitermate goed voor de liederen van Charles Ives, die Ab Baars hier voor de ICP heeft gearrangeerd, maar is evenzeer op zijn plaats in het titelstuk, geschreven door cellist Tristan Honsinger. 'Restless in Pieces' is een compositie die in zijn weelderige melodie en soepele ritmiek associaties oproept met het werk van Honsingers (muzikale) vriend Sean Bergin. De bijdrage van Van der Woerd klinkt hier als een van de mannelijke vocalisten die Ellington graag bij zijn orkest haalde. Aan het eind van de plaat keert hij nog een keer terug, maar dan als popzanger in het curieuze 'Anatole'. Dit nummer klinkt als een sixties-hit, inclusief retro-orgeltje en een aanstekelijke beat. Tussen deze gastbijdragen door vertolkt het ICP Orchestra weer een aantal Herbie Nichols-pareltjes, een Monk-stuk ('Locomotive', door Michael Moore gearrangeerd als een kalmpjes voorttrekkend boemeltreintje) en nog wat meer composities van de oprichter. Het meest opvallende daarvan is 'Kwijt', een stuk voor de drie strijkers van de groep: Mary Oliver, Tristan Honsinger en Ernst Glerum. Het klassiek en melancholiek openende werkje wordt superieur uitgevoerd, ook als het na verloop van tijd met piepende remmen door de bocht gaat, om vervolgens weer zo lyrisch te eindigen als het begonnen was. Want de kracht van de ICP zit toch altijd nog in het zuur ter compensatie voor het zoet (en vice versa), precies zoals het een goede kok betaamt.

Herman te Loo

Bekijk hier de historie van het ICP Orchestra:

<http://www.icporchestra.com/history/>

JAZZFLITS 257 staat 25 APRIL 2016 op onze website.

JAZZ OP DE PLANKEN

PODIUMTRIO

Bezetting:

Paul van Kemenade (as),
Wolter Wierbos (tb),
Jan Kuiper (gt).

Datum en plaats:

3 april 2016,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Na vele jaren pauze gaan de leden van het nu dertigjarige Podiumtrio sinds een paar jaar weer fris van de lever los. Hun favoriete manier van spelen: veel improviseren al dan niet op een thema. Op 3 april bleven ze veelal dicht bij het thema, zodat het voor het publiek in de regel goed te volgen was. Met een 'catchy' motiefje zette gitarist Jan Kuiper zondagmiddag in en de beide blazers, Paul van Kemenade op altsax en Wolter Wierbos op trombone, gingen daar meteen lekker in mee. Variërend en improviserend, maar voortdurend rekening met elkaar houdend stoomden ze over, langs en rond het spoor dat Kuiper uitzette. Een wervelende gebeurtenis. Paul van Kemenade leek wat ruzie met zijn riet te hebben. Want na wat geknoei aan zijn instrument tijdens de eerste nummers, verdween hij even van het toneel. Jan Kuiper en Wolter Wierbos zetten toen even een groove in. Toen Van Kemenade even later terugkwam, dook hij - achter de twee langslappend - het thema in, waar het duo feilloos op inspeelde. Gitaar en altsax maakten een mooi tweestemmig geheel van het stuk, met een inventief vraag- en antwoordspel.

Vlnr: Van Kemenade, Kuiper en Wierbos. (Persfoto)

Na de pauze vertelde Jan Kuiper dat hij de eer had gehad om enkele keren in duet met wijlen gitarist Wim Overgaauw te spelen. Deze gitarist, die vooral bekend was als lid van het Pim Jacobs Trio, was een van de meest ondergewaardeerde jazzmusici. Als muzikant was hij onovertroffen. Hij kende letterlijk vele solo's van onder anderen saxofonist John Coltrane of Sonny Stitt uit zijn hoofd. Bij Overgaaus overlijden in 1995 componeerde Kuiper een ballad als 'in memoriam'. Zelf nam hij daarvan de proloog voor zijn rekening. Dat gaf hem de gelegenheid om even beschouwend te soleren. Vervolgens zette Wolter Wierbos het thema in en nam Paul van Kemenade dat heel klassiek fugatisch over. Al solerend keerden ze terug naar de meer bekende jazzmatige manier van spelen. Indrukwekkend!

Als afsluiting van het concert speelde het trio drie Afrikaans georiënteerde stukken muziek. De 'Desert blues', een Afrikaans kinderliedje van Jan Kuiper, en ten slotte 'Soul d'Afrique' van Paul van Kemenade. In het eerstgenoemde stuk hoorde je een zware blueslick, waar de blazers wel raad mee wisten. In het kinderliedje was de basis een uitnodigend kwelamotiefje. 'Soul d'Afrique' was een vehikel voor het bekende lyrisch soleren van Van Kemenade. Elk van de musici gunde de ander tijdens het concert de ruimte om te spelen, al was het de gitaar van Jan Kuiper die het hele muzikale bouwsel in de lucht hield. De luisteraars waren unaniem zeer tevreden over het gebodene.

Hessel Fluitman

JAZZ OP DE PLANKEN

LOUIS! WHAT A WONDERFUL WORLD

Bezetting:

Michael Varekamp (tp),
Joy Wielkens (vcl), Dimitri Shapko (ts),
Wiboud Burkens (org),
Harry Emmerly (b), Erik Kooger (d),
Job Geheniau (vj).

Datum en plaats:

2 april 2016, Het Klooster, Woerden.

Speeldata: <http://bit.ly/1MdyRFi>

Het aantal jazzpodia wordt minder, het aantal jazzconcerten neemt af. Musici kunnen niet wachten op herstel en hebben het heft in eigen hand genomen. Steeds vaker vinden we jazz in de theaters, geen gewoon concert maar een pakkende aankleding rondom de muziek, en dat alles met veel succes. Niet alleen wordt een nieuw publiek aangeboord, ook wordt het soms saaie imago van jazzmuziek afgeworpen en laten de musici zien dat de muziek binnen een zekere context wordt gemaakt en een spannende geschiedenis heeft. De nieuwe theaterproductie 'Louis!' van Michiel Varekamp met het thema Louis Armstrong heeft alles in zich om succesvol langs de theaters te gaan. In maart en april vinden de try-outs plaats, daarna moet het in heel Nederland los gaan. In Woerden vond voor een vrijwel volle zaal de zesde try-out plaats met de Russische vervanger saxofonist Dimitri Shapko in plaats van Ben van den Dungen. De mannen van de belichting vertelden dat het tot nu toe elke avond anders was. Met Shapko, vertegenwoordiger van de zachte sector, moet dat zeker zo geweest zijn in plaats van de ruwe bolster Van den Dungen, die die avond moest optreden in een andere theaterproductie. Uit de cd die van deze productie is gemaakt is af te leiden dat de pittige peper in het recept vervangen was door een subtiel Oost-Europees kruidje.

De voorstelling volgt losjes het leven van Armstrong waaruit een paar facetten worden gehaald waaraan bijzondere anekdotes worden vastgeknoopt. De verbindende teksten worden door Varekamp en zangeres Joy Wielkens uitgesproken, van wie de laatste weinig bekend is in jazzland. Wielkens is eigenlijk een actrice en daardoor een uitstekende keuze om het theatrale aspect naar een hoger plan te tillen. Dat zij daarnaast [...vervolg in de rechterkolom](#)

Vlnr: Michael Varekamp en Dimitri Shapko. (Foto: Tom Beetz)

ook meer dan verdienen zingt is een fijne bijkomstigheid. Niet alleen de teksten zijn wat losse penseelstreken door het leven van Armstrong (aan de orde komen New Orleans, Chicago, racisme en zijn grote liefde voor vrouwen en reebers), ook de muziek volgt heel vrij zijn muziek (onder andere 'Wild man blues', 'Flee as a bird to the mountain' en de toegift 'What a wonderful world'), muziek uit zijn tijd (Ellington, Fats Waller) en wat andere muziek die een bepaald aspect van zijn leven onderstreep. Mogelijk dat bij de verschillende concerten een andere keuze wordt gemaakt, want van de cd werden maar enkele nummers gespeeld. De voorstelling leunt vooral op trompettist Michael Varekamp, zonder twijfel degene die het dichtst bij de essentie van Armstrong kan komen. Het decor is simpel en effectief: een barinterieur dat je zou kunnen aantreffen in New Orleans, Chicago of New York, de aankleding in stijl (al zou het helpen als ook Kooger en Emmerly hun dagelijkse kloffie voor een fraai jaren veertig pak, of desnoods alleen een paar opzichtige bretels zouden inruilen), terwijl op de achtergrond vj Geheniau niet van de muziek afleidende maar je in de jaren dertig sfeer trekkende teken- en dansfilmpjes projecteert.

Tom Beetz

JAZZ OP DE PLANKEN

SILJE NERGAARD

Bezetting:

Silje Nergaard (voc),
Hallgrim Bratberg, Håvar Bendiksen (gt).

Datum en plaats:

1 april 2016,
LantarenVenster, Rotterdam.

Een vlinder die langs bloemen dartelt is een icoon voor de zomer. Zoet, kleurrijk en kwetsbaar. Het lichte en heldere stemgeluid van Silje Nergaard is niet per se archetypisch voor vocale jazz. Power en een scherpe timing zijn dan de meer geëigende waarden. Uitzonderingen bevestigen ongeschreven regels.

Silje Nergaard was na drie jaar terug in Nederland om de muziek van haar meest recente cd-album 'Chain Of Days' (2015) te presenteren. De meeste songs op dit sfeervolle album zijn haar eigen composities. De teksten zijn van de hand van Mike McGurk. Het album bevat ingetogen luisterliedjes en songs in medium up-tempo. De instrumentatie, de arrangementen en de close harmony in de achtergrondkoren kleuren fraai. Opvallend contrastrijk is een duet met Kurt Elling. Live was er meer dynamiek en afwisseling in sfeer en temperament. Nergaard zong naast haar nieuwste liedjes ook haar oudere 'hits' en standards. Een smaakvolle repertoirekeuze.

Het timbre van een transparante stem in combinatie met jazz blijft verrassen. In het hogere register (kopstem) krijgt het stemgeluid van Silje Nergaard een delicate klank die naar andere genres neigt. Een vervreemdend effect dat intrigeert. Bij de meeste songs, zongen de gitaristen de achtergrondkoortjes close harmony. Die contrasten vormden vocale hoogtepunten.

Voor haar inspiratie put de Noorse uit een breed muzikaal spectrum. Genres en stijlperiodes herleidt ze moeiteloos tot nieuwe combinaties. De vele sferen die worden opgeroepen, vormen een theateraal geheel. In ieder nieuw lied zoekt ze naar haar verhouding met de jazz. "Genres interesseren mij niet. Jazz zie ik als een synoniem voor speels en open. Mijn geluid is mijn eerste prioriteit. Het ene stuk zal jazzier zijn dan het andere", zoals ze het zelf verwoordt. Ze vermijdt gebaande paden. Haar muziek wordt gevormd door de levendige wisselwerking tussen haar zachte, levendige stemgeluid.

...vervolgd in de rechterkolom

Silje Nergaard. (Foto: Joke Schot)

Haar vader bracht haar in contact met jazz, en al jong was ze bezig met zingen en componeren. Ze laat zich nog altijd inspireren door jazzartiesten en singer-songwriters.

Silje Nergaard werd begeleid door haar vaste gitaristen Hallgrim Bratberg en Håvar Bendiksen. Deze topmusici werden helaas niet vermeld in de aankondigingen, terwijl ze een zeer wezenlijk aandeel hadden in het hoge niveau van dit concert. Zingen is een flinke inspanning die om intermezzo's vraagt. Naast achtergrondzang kregen de gitaristen alle ruimte voor solo's, boeiende overgangspassages en geavanceerd gitaarspel.

Hallgrim Bratberg speelde de meeste melodielijnen, die hij combineerde met virtuoze uitstapjes. Hij produceerde fraaie jazzakkoorden en -loopjes op zijn akoestische gitaren. Hij maakte ook gebruik van elektronische loops, waardoor zijn spel en klank een ruimtelijker effect kregen.

Håvar Bendiksen was iets meer het werkpaard met veel ritmisch spel. Hij stal de show door synchroon (unisono) bij zijn virtuoze jazzy gitaarsolo's te scatten. Een techniek die een beetje uit de mode is geraakt, maar door Bendiksen tot in perfectie wordt beheerst. In een meer funky stuk combineerde hij deze scat-techniek met een stemvervormer, waardoor stem en gitaar op sensationele wijze samenvloeiden tot een synthetische klank. Silje en haar gitaristen gaven een energiek en verzorgd concert, met hang naar avontuur en creativiteit. Naast speelse en gedragen lichtheid, was er veel ruimte voor dromerige atmosferen en filmische verstillings.

Aan het begin van haar professionele carrière, trad Silje Nergaard op in kleine clubs, waar ze het geijkte jazzrepertoire zong. Op deze avond zong ze 'Let there be love'. Nat King Cole had het bronzen stemgeluid. Silje heeft het timbre dat aan Blossom Dearie doet denken. Solo, zichzelf op keyboard begeleidend, zong Silje 'Morgenstemning'. Een nieuw liedje dat associaties met Noorwegen en Edvard Grieg oproep. De laatste encore was een dartele 'unplugged' jazzclubversie van 'Dream a little dream'.

Roland Huguenin

Silje Nergaard live in LantarenVenster:

<https://www.youtube.com/watch?v=jr6CPJHsMP0>

JAZZ OP DE PLANKEN

TRANSITION FESTIVAL

Datum en plaats:

26 maart 2016,
TivoliVredenburg, Utrecht

TivoliVredenburg en North Sea Jazz bundelden hun ambities voor het organiseren van een nieuw eendaags jazzfestival in het voorjaar. Theater TivoliVredenburg was de locatie en de ambiance voor de eerste editie van Transition. De ambitie van de organisatie is toekomstgericht. Zoals ze het zelf formuleert: 'Transition biedt een heldere kijk op de huidige stand van de jazz'. In het programma is ruim baan voor kleinschalige muziek, daar waar het experiment doorgaans plaatsvindt. De focus is ruim gekaderd. Naast (bijna archaische) traditionele jazzgeluiden in de vorm van swing en bop, draait het festival vooral om hiphop, soul, free- en Arab-jazz en minimal music.

Rondlopend in een sfeervol, modern, maar ook beangstigend groot gebouw in Utrecht, stemt een rijk geprogrammeerd jazzfestival tot jubelend genoeg. De sfeer is goed en direct vertrouwd. Een beetje North Sea Jazz Festival. Het uitzicht op de zonovergoten oude binnenstad is fenomenaal.

Om 16.50 uur beet saxofonist **Logan Richardson** de spits af. Zijn eerste concert in Nederland. Een veelbelovend talent volgens scout-gitarist Pat Metheny. Een krachtig solist zonder geldingsdrang. Sfeer en complexe vormen zijn de kern van zijn muziek. Zijn lyrische drive en melodisch gevulde frases, scheppen rust, in een bedding van symfonische vergezichten. Richardson combineerde herkenbare melodieën met experiment en fantasie.

Saxofonist **Yuri Honing** speelde in de oude grote zaal, die tot zijn stomme verbazing nog intact is gebleven. Een onvermoed verlangen. Zijn ensemble bood verzorgd spel, verkerend tussen weemoed en energie. In extase raakte de muziek overstuurd en verloor contact met de grote lijnen. Intens spel.

GoGo Penguin is een vernieuwend (eclectisch) pianotrio uit Manchester. De groep combineert akoestisch geluid met elektronica en zoekt het in archaische vormen. Minimale melodieën zijn leidmotief in het grote symfonische geheel en creëren een vervreemdende, beeldende klankwereld. The Bad Plus en E.S.T.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Trompettist Ibrahim Maalouf. (Foto: Joke Schot)

Drummer Mark Guiliana. (Foto: Joke Schot)

Sons of Kemet. (Foto: Joke Schot)

TRANSITION FESTIVAL

lijken inspiratiebronnen van de jonge Britten.

De vocalen van **Simin Tander** verkeerden met pianist **Tord Gustavsen** in een 'Extended Circle' (de titel van een cd van Gustavsen uit 2014; red). Zij creëren dromerige, meditatieve, soms bijna gewijde sferen in hun project waarvoor traditionele Noorse gezangen werden vertaald in Pashto (Afghaans). Hun cd 'What Was Said' verscheen recentelijk op ECM.

Drummer **Mark Guiliana** heeft grootse klasse. Hij presenteerde zijn akoestische kwartet, waarin traditionele hardbop, elektronische en geïmproviseerde samenvloeiën. De groep put uit een breed spectrum. Een nieuw jas voor Monk. Huiveringwekkend!

De 70-jarige saxofonist **Peter Brötzman** heeft een reputatie. Zijn free jazz is immer een overweldigende geluidsexplosie. Golven uit de oerknal. Het contrast met **Sons of Kemet** lijkt groot. De opzweepende hyperfanfare die twee drummers, een tenorsax en een tuba veroorzaken, lijkt op muzikale oerkrachten te drijven. De groep bracht een vreemdende, zeer dansbare swing te weeg.

Vocalist-pianist **Bachar Mar-Khalifé** combineert zijn Arabische roots met Westerse klassieke muziek. Verontrustende maatschappijkritische teksten verpakte hij in een chemie van rock en tederheid.

Bassist **Avishai Cohen** speelde met zijn nieuwe pianist en etaleerde zijn inmiddels overbekende coherente symbiose van Joodse muziek en energieke jazz. De evenzo energieke saxofonist **Gary Bartz** gaf acte van zijn 'iconische' swing en free jazz.

Het jazzcollectief van **Makaya McCraven** was een grote verrassing. Solisten in een sterke onderlinge samenhang, overdonderen met energieke groovy funk. Een veelbelovend optreden. Trompettist **Ibrahim Maalouf** geniet inmiddels een sterstatus en was voor velen onbereikbaar. De zaal pulde uit. Een select gezelschap kon genieten van zijn opzweepende Arab jazz die leunt op angst, hoop en verlangen. Het verhaaltje voor zijn dochter is een bevrijdende nachtzoen.

Pianist **Nik Bärtsch** ging voor in een weldadige meditatie. Hij creëerde nieuwe rustpunten met zijn ontdekkingsreizen naar muzikale essenties.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Bassist Avishai Cohen. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Peter Brötzman. (Foto: Joke Schot)

De Beren Gieren uit Gent strooiden met spannende (pseudo)citaten. Een theateraal avontuur in fragmentarische schetsen. Een climax is geen climax zonder anticlimax. Deze jonge groep is spontaan, origineel en ondernemend en levert enig muzikaal spektakel met flardjes swing.

Zevenentwintig concerten in vijf zalen. Als een dolle rolde ik over trappen en dwaalde door gangen. In deze persoonlijke uitsnede zijn veel interessante concerten onbelicht gebleven.

Transition is waarschijnlijk bedoeld als satelliet (voorbode) van het North Sea Jazz Festival in juli. Een toe te juichen initiatief. De rekensom leert, in alle bescheidenheid, dat een in drieën gedeeld jaar nog ruimte biedt in november. NSJ Autumn in het Muziekgebouw aan het IJ, in samenwerking met het Bimhuis? Nieuwe ijkpunten in het jaar?

Alle 4.000 tickets voor Transition werden verkocht. Een bescheiden aantal in verhouding tot North Sea Jazz Festival. Bemoedigend voor de organisatie, die al direct op 26 maart bekend maakte dat een tweede editie wordt gepland op 8 april 2017.

Roland Huguenin

NEW YORK CALLING

FRED HERSCH

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

Het is druk in New York City. De stad is ontwaakt uit een winterslaap en lopend over Broadway voelt het alsof het nog nooit zo druk is geweest. Rond deze tijd van het jaar stromen de straten vol met toeristen uit Europa die een weekje op bezoek komen. Voor de Big Gay Ice Cream Shop in de West Village staat weer een lange rij en je weet dat de lente is begonnen als je overal in de straten de jingle hoort van de 'Mr. Softee Ice Cream trucks'. De jazzclubs doen het goed onder toeristen en het is elke dag druk in Smalls en Mezzrow, in het weekend zitten de clubs tot laat in de nacht stampvol. Het lenteweek brengt mij altijd een beetje van mijn stuk. Ik kan me nergens op concentreren, ben onrustig en moet een soort van vakantiegevoel bedwingen. Studeren gaat dan erg moeizaam, dus het is beter om mijn aandacht op andere dingen te concentreren zoals het aanvragen van licenties voor mijn cd, de Amerikaanse en Nederlandse belastingen en ik ga naar veel concerten en jamsessies om de nodige inspiratie op te doen.

Afgelopen zondag ben ik naar een concert geweest van Fred Hersch in the Village Vanguard. De Village Vanguard blijft voor mij de beste plek om een concert te zien. Smalls en Mezzrow kunnen soms druk zijn met veel mensen die heen en weer lopen en praten. In Dizzy's Club, The Jazz Standard of Birdland wordt ondertussen gegeten waardoor er constant obers rondlopen om bestellingen op te nemen, tafels af te halen, water bij te schenken. In the Village Vanguard gaat het om de muziek, er wordt niet gepraat, geen rinkelende borden, telefoons of camera's. Het is ook heerlijk om af en toe een concert te zien dat goed voorbereid is door de muzikanten. In Europa zie je bands die op tour zijn en al langere tijd met elkaar spelen, zij hebben een repertoire en zijn op elkaar ingespeeld, maar hier in New York komt het vaak voor dat er 'on the spot' wordt besloten wat er wordt gespeeld en bands lijken hier vaker dingen uit te proberen. In een bijzondere plek als de Village Vanguard zie je beter voorbereide concerten en dat is voor de afwisseling erg leuk. Ook Fred Hersch liet zich van zijn beste kant zien samen met Eric McPherson op drums en John Hebert op bas, zijn vaste trio. Het concert werd opgenomen, waarschijnlijk voor een album met de titel 'Live At The Village Vanguard'. Opvallend was dat er in het hele concert geen enkele drum- of bassolo voorkwam; misschien was het idee om de stukken op de cd kort te houden. Op Fred Hersch' Facebook-account kwam ik toevallig de setlijst tegen van zijn concert met hetzelfde trio in de Village Vanguard afgelopen oktober en het was leuk om te zien dat de setlijst dit keer vrijwel dezelfde nummers bevatte. Ze speelden een arrangement van de standard 'Change partners', een prachtige versie van 'The nearness of you', de swingende 'Count's bounce' en als toegift de ultieme favoriet 'Valentine'. Dit concert heeft de lentekriebels de kop in weten te drukken en ik sta morgenvroeg op voor een lange oefensessie.

Bekijk Roos Plaatsman in de studio:
<https://vimeo.com/49549650>

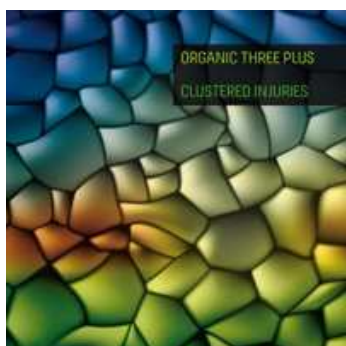
BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 4 april 2016

- 1 Avishai Cohen** –
Into The Silence (ECM)
- 2 Gogo Penguin**
Man Made Object (Blue Note)
- 3 Larry Young**
Live In Paris (Resonance)
- 4 Manu Katché**
Unstatic (Anteprima)
- 5 Ralph Alessi**
Quiver (ECM)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

- 1 Organic Three Plus**
[Clustered Injuries \(Domini\)](#)

Hun vorige cd viel al op door het fraaie samenspel maar met de toevoeging van vibrafonist Murk Jiskoot klinkt het nog fijner! Super fusion van eigen bodem. Een Jazz Center-luistertip.

- 2 Kenny Barron**
[Book Of Intuition \(Impulse\)](#)

Meesterpianist Kenny Barron levert met zijn trio wederom een puik staaltje pianotriojazz af. Niet moeilijk doen of vernieuwen maar gewoon waar 'we' goed in zijn: swingen!

- 3 Zhenya Strigalev**
[Never Group \(Whirlwind\)](#)

Strigalevs derde album voor het label van Michael Janish. Dit keer met voornamelijk zijn trio (Tim Lefebvre en Eric Harland), maar gelardeerd met wat elektronica en gastrolletjes die nauwelijks opvallen. Bent u een liefhebber van krachtige moderne sax en rhythm-cd's? Laat deze dan niet aan u voorbijgaan!

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 1 april 2016

Pianiste Hiromi – hier tijdens het North Sea Jazz Festival 2009 - staat genoteerd in de Europe Jazz Media Chart. (Foto: Joke Schot)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

HIROMI
Spark (Concorde)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

NIELS LYHNE LØKKEGAARD
Light Airborne (Calibrated)

[Lars Mossefinn, Dag & Tid \(Norway\):](#)

MOSKUS
Ulv Ulv (Hubro)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

HOBBY HORSE
Rocketdine (Parco della Musica Records)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

ERIC SCHAEFER & THE SHREDZ
Bliss (ACT)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)

EMILIE GIRARD-CHAREST - MART SOO
Race With Time (Improtest Records 2016)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

KOMEDA QUINTET
Astigmatic (Polskie Nagrania)

[Jon Newey, Jazzwise \(UK\):](#)

TIM GARLAND
One (Edition Records)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

BRIAN FIELDING
An Appropriate Response, Vol.1 (Broken Symmetries Music)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway\):](#)

NAOKO SAKATA
Dreaming Tree (Footprints)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

JUTTA HIPPI
The Life And Art Of Jutta Hipp (BE! Jazz)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

PER ODDVAR JOHANSEN
Let's Dance (Edition)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

SONNY ROLLINS **What's New? (RCA/Sony/Legacy)**

In Jazzflits 252 had ik het in deze rubriek over 'The Bridge' van tenorsaxofonist Sonny Rollins. 'What's New' was in 1962 de opvolger van dit album. Ik vind 'What's New' eigenlijk veel potenter dan 'The Bridge'. Rollins had tijdens de opnamen blijkbaar een heel goede zin, want hij knalt en knettert zoals je dat van hem wil horen. 'If ever I would leave you' en 'Jungoso' zijn daar prima voorbeelden van. In het eerstgenoemde stuk vertelt hij twaalf minuten lang helder en duidelijk hoe hij over die compositie denkt. Gedragen door het bossa nova-ritme dat gitaar (Jim Hall), bas (Bob Cranshaw) en drums (Ben Riley) onder hem leggen. In 'Jungoso' dagen Candido (op conga) en de tenorsaxofonist elkaar uit om aangedragen ritmes en motieven aan te passen, anders te leggen, te overtreffen. Iets wat Jim Hall en Rollins in 'Don't stop the carnival' ook uithalen. Dit nummer stond overigens niet op de oorspronkelijke elpee. Het is als bonus bijgeleverd op een recentel heruitgave op cd. Het is een eerste uitvoering met koortje. Dat doet ook mee in de calypso 'Brownskin girl', waarmee de elpee en cd afsluiten.

Eigenlijk is de cd een samenraapsel van calypso, bossa nova en afro/cuban. De calypso is Rollins' all time favorite. Via Jim Hall kwam de bossa nova in beeld, een stijl die indertijd populair was. Vooral in 'If I would ever leave you' en 'The night has a thousand eyes' vormt de bossa de ondergrond. Het afro-cubaanse aspect werd ingebracht door Candido. Rollins staat in al die muzikale richtingen zijn mannetje en heerst zoals een grote persoonlijkheid dat gewoon is te doen. Een lekker klassieke Sonny Rollins, ondanks het irritante feit dat een aantal stukken 'fadend' wordt beëindigd.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS MEI

Zanger Edwin Rutten komt met een familieprogramma naar het Breda Jazz Festival. (Foto: Robert Elsing)

JAZZY HUISKAMERS

Diverse locaties, Den Bosch

5 mei 2016

(<http://bit.ly/1MSodyq>)

Met onder anderen: Sanne Rambags, Paul van Kessel, Team Harmony, Anton Goudsmit/Nils van Haften, Bart van Lier/Ed Verhoeff en Rogier Telderman.

BREDA JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Breda

5 tot en met 8 mei 2016

(<http://www.bredajazzfestival.nl/>)

Met onder anderen: Chris Strik, Deborah J. Carter, Dirty Dozen, Edwin Rutten, Ellister van der Molen, Frits Bayens Bigband, Jan Learbuch Orchestra, Jasper van Hulten & Anne Chris, Joep Peeters, Kim Hoerweg & Benjamin Herman en Jazzinvaders.

JAZZ À LIÈGE

Diverse locaties, Luik

10 tot en met 14 mei 2016

(www.jazzaliege.be)

Met onder anderen: Christian Scott, Marius Neset, Joachim Kühn, Joëlle Léandre/Nicole Mitchell, Rêve d'éléphant Orchestra, MikMääk, Brad Mehldau, Nordmann, De Beren Gieren, Robin Verheyen, Yaron Herman en Phronesis.

JAZZ IN DUKETOWN

Binnenstad, Den Bosch

13 tot en met 16 mei 2016

(<http://www.jazzinduketown.nl/>)

Met onder anderen: Brabants Jazz Orkest met Ilja Reijngoud, Braskiri, Carmen Gomes, Hypnotic Brass Ensemble, Joost van Sprundel/Fay Claassen, Joris Posthumus, Kenny Garret, Lage Lund, Marzio Scholten, Matthias Eick, Nordmann en Pieter Bast.

UTRECHTS JAZZ FESTIVAL

Janskerk, Utrecht

15 mei 2016

(<http://www.utrechtsjazzfestival.nl>)

Met onder anderen: Peter Beets, Sven Hammond, Deborah Carter en Kapok.

BRUSSELS JAZZ MARATHON

Diverse locaties, Brussel

22 tot en met 24 mei 2016

(<http://www.brusselsjazzmarathon.be/>)

101 MEESTERWERKEN die u nog niet heeft gehoord (deel 3)

In het februari-nummer publiceerde de redactie van het Franse blad Jazzmagazine een lijst van '101 Meesterwerken die u nog niet gehoord heeft'. Albums uit alle tijdperken van de jazz. In Jazzflits presenteren we in tien afleveringen titels uit deze lijst:

Geri Allen

Twenty One (Blue Note)

Brian Blade Fellowship

Perceptual (Blue Note)

Kenny Clarke's Sextet

Plays André Hodeir (Philips)

Nathan Davis Sextet

Peace Treaty (SFP)

Tal Farlow

The Swinging Guitar Of Tal Farlow (Verve)

Lionel Hampton & Stan Getz

Hamp And Getz (Verve)

J. J. Johnson

J. J. Inc. (Columbia)

Steve Lace/Roswell Rudd Quartet

School Days (Hatology)

Nicholas Payton

Into The Blue (Nonesuch)

Archie Shepp & Horace Parlan

Goin' Home (Steeplechase)

Washington, DC hoofdpodium van International Jazz Day 2016

In Washington, DC staat dit jaar het hoofdpodium van de Unesco International Jazz Day. In de stad staan tijdens deze vijfde editie - als te doen gebruikelijk op 30 april - een veelheid aan concerten en educatieve projecten op het programma. Vorig jaar stond het hoofdpodium in Parijs. Het evenement wordt gevierd in 190 landen op alle continenten.

FESTIVALS MEI (VERVOLG)

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL

Binnenstad, Amersfoort

27 tot en met 29 mei 2016

(<http://www.amersfoortjazz.nl>)

Met onder anderen: Izaline Calister, Trio Hermine Deurloo, Mike Boddé, BVR Flamenco Big Band, Doctor Bernard and his Swing Orchestra en The Ghost, the King and I & The Metropole Strings, Deborah J. Carter en New York Round Midnight.

INGEZONDEN

SO NEAR SO FAR

In Jazzflits 255 (29 maart 2016) besprak Jan J. Mulder 'So near so far : vijftien jazzinterviews', de nieuwe bundel van Jeroen de Valk. De auteur stuurde deze reactie op de bespreking:

"De recensie van Jan J. Mulder is knorrig van toon, zonder dat werkelijk duidelijk wordt waar die knorrigheid vandaan komt. Mulder gaat om te beginnen uitgebreid in op de mededeling op de achterflap dat dit mijn 'zesde boek' betreft. Dat is ook zo in mijn optiek, aangezien ik de eerste editie (1989) en de tweede, wel zeer drastisch herziene, geactualiseerde en uitgebreide editie (2007) van mijn biografie over Chet Baker als twee boeken tel. Met mijn boeken over John Engels, Ben Webster en de bundel Go Man, Go! komen we op zes boeken.

Mulder mokt dat ik mij heb laten leiden door mijn eigen voorkeuren bij het noteren van de interviews. De uitspraken die hij citeert (Gijs Hendriks over wereldjazz, Tony Bennett over jonge fans), heb ik letterlijk uit de monden van de geïnterviewden opgetekend. Voor klachten kan hij zich tot hen wenden.

De titel deugt natuurlijk ook niet. Tja - die verwijst naar het gelijknamige album van Joe Henderson dat de aanleiding was voor het interview met hem. En Henderson prijkt op de omslag. En Miles, aan wie hij de cd opdroeg, komt op verschillende plekken ter sprake in het boek. En, zoals ik al eerder opmerkte: de musici komen dichtbij maar spreken over veelal lang vervlogen tijden. Ze zijn zodoende 'so near, so far'. Ik meen hier een zekere logica te bespeuren.

Mulder ergert zich ook aan illustraties, aangezien daarin enkele foto's te herkennen zijn. Hij moet maar eens uitleggen wat het alternatief is bij musici die vrijwel allemaal mordsdood zijn. Ze nog maar eens opgraven?"

Jeroen de Valk, Amersfoort

Naschrift Jan J. Mulder:

Ik twijfel geen moment aan de gedane uitspraken, maar tekende aan dat de interviewer ze bij het redigeren waarschijnlijk met volle instemming noteerde. Aan de titel mankeert niets, alleen de verantwoording achteraf lijkt gezocht. Voor het overige was de passage puur informatief bedoeld: de kronkelige weg die zo'n titel bewandelt en de betrokken uitvoeringen als 'covers' van het Engelse origineel.

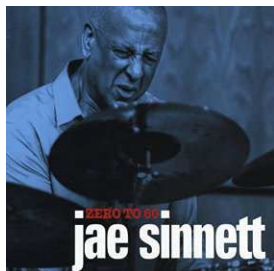
WERKING LINKS IN JAZZFLITS

In Jazzflits zijn links opgenomen naar bijvoorbeeld filmpjes op You Tube, geluidsfragmenten of websites van muzikanten. Werken deze links niet, dan is het zaak om het pdf-bestand van Jazzflits eerst op uw pc of laptop te downloaden. Het is mogelijk dat de links niet werken op een tablet of smartphone. Dan is het kopiëren en plakken van de link in uw browser de oplossing.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 4 april 2016

1 Jae Sinnett

Zero To 60 (J-Nett Music)

2 Renee Rosnes

Written In The Rocks (Smoke Sessions)

3 Herlin Riley

New Direction (Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

VARIA

103de Doctor Jazz Dag op 16 april in Wageningen

Op 16 april vindt voor de 103de keer de Doctor Jazz Dag plaats. Plek van samenkomst is het Hof van Wageningen in Wageningen. De dag is een gebeuren voor liefhebbers van swing en jazz van de jaren twintig tot en met veertig. Voor de verzamelaars is er een jazzmarkt die van 09.00 uur tot 15.00 uur duurt en waar van alles op het gebied van classic jazz kan worden gekocht en geruild. 's Middags treden er vier bands op. De Original Victoria Band brengt een jaren twintig programma met 'Hot Dance Jazz' en muziek van onder anderen Paul Whiteman en Fletcher Henderson. Vervolgens zal de Vintage Five de sfeer van de jaren dertig tot en met vijftig oproepen met muziek zoals gespeeld door Louis Armstrong en Duke Ellington. Nils Conrad and his Amazing Jazzband brengen daarna swingende dixielandmuziek. Afsluitend spelen Julian Phillips & Double-H Boogieblues een mix van boogie woogie, pianoblues en New Orleans Rhythm & Blues. **Meer info:** <http://www.doctorjazz.nl>.

'Obscure' Nederlandse jazz-cd's

Lezer **Nico Wilke** attendeerde ons op de komende release van een aantal in zijn woorden 'obscure' Nederlandse jazz-cd's die vanaf eind mei bij CDJapan te bestellen zijn. Het betreft materiaal van het Timeless-label, zo valt in een 'release-update' van dit bedrijf te lezen. 'Low-priced reissue with the latest remastering', volgens de aanbieder. Onder meer zijn te koop: Hein Van Der Gaag Trio, 'To The Point'; Harry Verbeke-Rob Agerbeek Quartet, 'Seven Steps'; Henny Vonk, 'Rerootin'; Rein De Graaff Trio, 'Chasin' The Bird'; Dolf De Vries Trio, 'Where's That Rainy Day', Ferdinand Povel, 'Beboppin' (Japanse titel) en Introduction, 'North Sea Highlights'. Desgevraagd deelde Ria Wigt van Timeless ons mee dat er 'tot nu toe' geen plannen zijn om deze Japanse cd's in Nederland uit te brengen.

Info: www.cdjapan.co.jp (of info@jazzcenter.nl, Den Haag).

OVERLEDEN

Getatchew Mekuria, 4 april 2016 (81)

Ethiopische saxofonist. Speelde vanaf 2004 met de Nederlandse formatie The Ex. Ze waren te horen op zijn album 'Moa Anbessa' uit 2006. De Ex en Mekuria toerden in de jaren 2006 tot 2010 door de Benelux, de VS en Canada.

Bill Henderson, 3 april 2016 (90)

Amerikaanse zanger, geboren in 1926 (en niet in 1930) werd in 1958 bekend met zijn vocale versie van Horace Silvers Senior blues. Bleef ondergewaardeerd ondanks een rij platen voor Blue Note (met Jimmy Smith), Vee Jay, MGM (met Oscar Peterson), Verve, en van 1975 tot 1981 voor Discovery. Werd in de VS bekender als acteur. (jjm)

Gato Barbieri, 2 april 2016 (83)

De Argentijnse tenorsaxofonist (geboren in 1932 en niet in 1934) vond in de jaren zestig met zijn harde, verwrongen en korrelige toonvorming aansluiting bij de Europese en Amerikaanse avant garde (Charlie Haden, Carla Bley). Schreef de muziek voor de film 'Last Tango In Paris'. Maakte later tientallen platen in een wat gematigder genre, een mengsel van jazz, folk en latin. (jjm)

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Arne Van Coillie, Mike del Ferro, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

OVERZICHT GERECENSEERDE PLATEN EN BOEKEN

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaald boek of een bepaald album? Raadpleeg dan onze **index van besproken boeken en platen**. De index geeft een overzicht van de boeken en platen die in de nummers 69 tot en met heden in Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de auteur c.q. de uitvoerende artiesten. U vindt de index rechtsonder op onze website. Als u de overzichten nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl>. De nummers 69 (januari 2007) en verder zijn op de Jazzflits-website in het archief te vinden.

SONNY ROLLINS' ROAD SHOWS (ANNEX)

Sonny Rollins maakte voor zijn vier 'Road Show'-cd's (uitgekomen in 2008, 2011, 2014 en 2016) een keuze uit twintig van zijn concerten. Zes stukken werden uit concerten tussen 1979 en 2000 gehaald. Voor de overige 23 stukken op de vier cd's putte hij uit de concerten die hij van 2001 tot en met 2012 gaf. Sindsdien treedt Rollins om gezondheidsredenen niet meer op.

Hier volgt de lijst van concerten en de stad van uitvoering:

13-7-1979	Pori (Finland)
23-10-1980	Warschau
25-10-1980	Umea (Zweden)
25-5-1986	Tokyo, (Japan)
23-10-1996	Parijs
8-6-2000	Tamacity (Japan)
15-9-2001	Berklee, Boston - 5 stukken
11-11-2001	Saitama (Japan)
15-5-2006	Toulouse - 3 stukken
24-6-2007	Victoria (BC) Canada
11-8-2007	Marcjac (France)
18-9-2007	New York
24-11-2007	London
19-9-2009	St. Louis (MO)
10-9-2010	New York - Beacon Theatre - 4 stukken
1-10-2010	Sapporo (Japan)
7-10-2010	Tokyo (Japan)
25-7-2012	Marseille - 3 stukken
30-10-2012	Praag

Blauw staat op 'Road Show 1', **groen** op 'Road Show 2', **zwart** op 'Road Show 3' en **rood** op 'Road Show 4'.

Het concert dat Rollins op 15 september 2001 in Boston gaf is vast het meest op de plaat gezette concert van zijn verzameling. Er staan dertig minuten op 'Road Show 4' en inclusief de ruim 72 minuten muziek op zijn cd 'Without A Song' uit 2005, hebben we nu bijna zeven kwartier muziek van dit concert op cd.

Een ander concert waaruit flink is geput voor de reeks is zijn verjaardagsconcert op 10 september 2010 in New York in het Beacon Theatre. Rollins werd toen tachtig. Dat leverde krap 49 minuten en vier stukken op voor 'Road Show 2' (saxofonist Ornette Coleman speelt ook in een stuk mee). Als je de ruim zeventien minuten uit concerten in Tokyo en Sapporo (oktober 2010) erbij telt, leverde 2010 66 minuten muziek. De concerten in Frankrijk zijn verder een grote leverancier van muziek: Toulouse (32:03 min; mei 2006), Marseille (25:48 min; juli 2012), Marcjac (23:30 min; augustus 2007) en Parijs ('slechts' 09:30 min; oktober 1996). Alles bijeen goed anderhalf uur muziek. Uit de concerten in Japan, vijf stuks door de jaren heen, heeft Rollins krap drie kwartier geselecteerd.

Hier en daar valt hij in herhaling: 'In a Sentimental Mood' was een feature voor gitarist Jim Hall, tijdens de viering van Rollins' tachtigste verjaardag en Rollins heeft het ook op zijn vierde 'Road Show' gezet, maar dan door hemzelf gespeeld. 'Don't stop the carnival' werd ook twee keer opgenomen: het is meestal zijn slotnummer, vandaar dat het ook twee keer als zodanig op de derde en de vierde cd is gezet. Een feestelijke calypso waar iedereen in ieder geval blij van wordt. De overeenkomst tussen alle stukken is dat ze gekozen zijn op hun waarde. Voor Rollins en voor de luisteraar.

(HF)

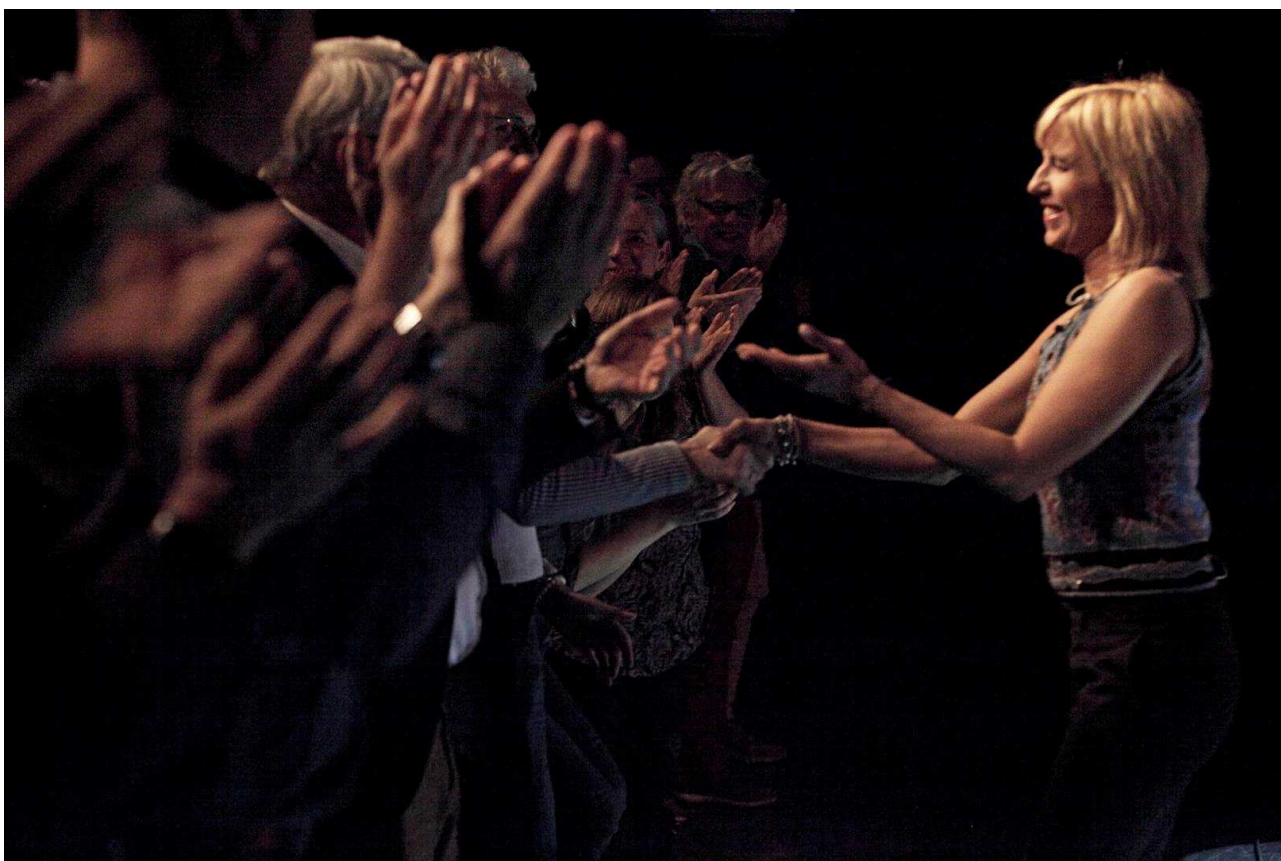
WWW.JAZZFLITS.NL

SILJE NERGAARD

JAZZ IN BEELD

De Noorse zangeres Silje Nergaard trad 1 april in LantarenVenster op. Joke Schot maakte de foto's op deze pagina. (zie ook de concertbespreking op pagina 12)

Ab Baars. (Foto: Joke Schot)

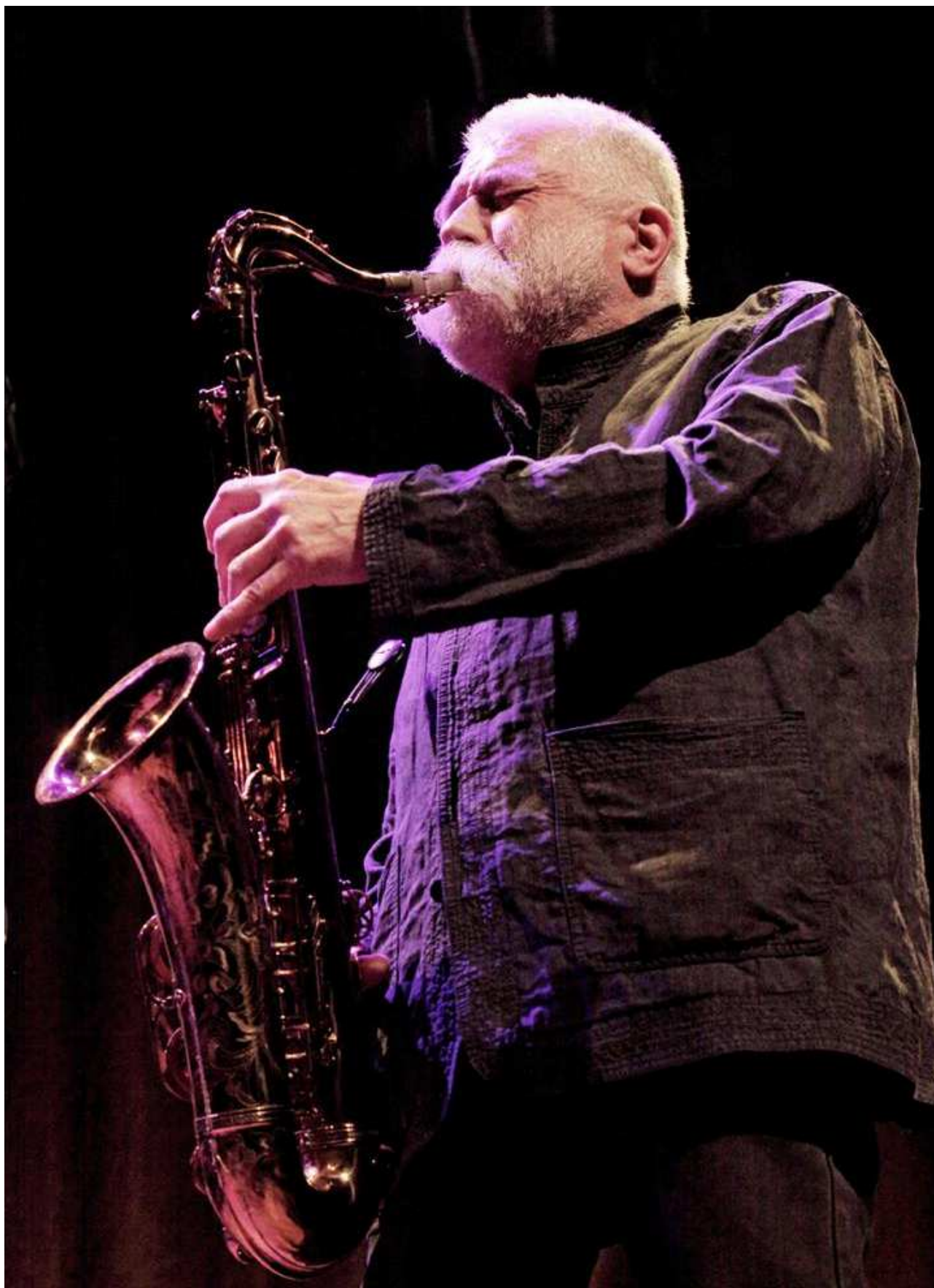

Kaja Draksler. (Foto: Joke Schot)

Ig Henneman, Ab Baars en Fish-Scale Sunrise waren 25 maart te gast bij City Art Rotterdam (Insulindestraat), een nieuw podium voor 'beeld en geluid'. Violiste Henneman en saxofonist Baars speelden eerst een set met zijn tweeën. Na de pauze was het de beurt aan een trio van Ab Baars dat onder de noemer Fish-Scale Sunrise opereert met Kaja Draksler (piano) en Joe Williamson (contrabas). Het trio speelde composities van Baars afgewisseld met vrije groepsimprovisaties.

Joe Williamson. (Foto: Joke Schot)

Saxofonist Peter Brötzman. (Foto: Joke Schot)

Zangeres Simin Tander. (Foto: Joke Schot)

Het festival Transition vond 26 maart in TivoliVredenburg, Utrecht plaats. (zie ook de concertbespreking op pag. 13)

Pianist Chris Illingworth van GoGo Penguin. (Foto: Joke Schot)